

Can Canaris

Sant Feliu de Llobregat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Vessant sud del Puig d'Olorda
Emplaçament Fora del nucli urbà, a Collserola.

Coordenades:

Latitud: 41.40429
Longitud: 2.03991
UTM Est (X): 419750
UTM Nord (Y): 4584083

Classificació

Número de fitxa 08211 - 72
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Any -
Autoria de l'element: Desconegut
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Necessita restauració
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 19/10/1988
Número inventari 36133
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: RUSTEGA ID: 33
Autoria de la fitxa CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DEL BAIX LLOBREGAT

Descripció

Conjunt format per una masia antiga (s. XVIII) i altres construccions més modernes (ss. XIX - XX) que li atorga a la planta forma de ferradura. La construcció primigènica que ara interessa és de planta rectangular amb planta baixa i pis i terrat a la catalana. Aquest cos té al seu angle nord-oest una torreta de planta quadrada una mica més elevada que el cos anteriorment descrit i també amb teulada plana terrassada. Del costat de la façana principal, la planta baixa presenta una porta d'accés rectangular i una gran terrassa tancada amb balustrada de ceràmica. El segon pis presenta galeria de finestres rectangulars sense més decoració que una petita imposta que ressegueix el seu contorn. La resta de façanes presenten menor nombre d'obertures.

Observacions:

Està a tocar del terme municipal de Molins de Rei i algunes fonts consideren que, de fet, pertany a aquest municipi. El cert és que Can Canaris està dins del terme municipal de Sant Feliu.

Història

La construcció de la masia de Can Canaris es remunta al segle XVIII, tot i que se li van anar afegint cossos al segle XIX i també al XX. Entre les poques coses que podem dir destacaríem el fet que la seva llarga dedicació a l'explotació agrícola va ser truncada a partir dels anys 80 del segle XX, quan es va convertir en gran restaurant per a la celebració d'esdeveniments. Actualment, però, està tancat. La masia és un tipus de construcció típica a la Catalunya rural, i són edificacions aïllades i lligades a l'explotació agrària o ramadera de tipus familiar.

Els materials utilitzats per a la seva construcció varien, sobretot segons la ubicació, però també en funció de l'època històrica en què es construeixen. Durant l'edat mitjana, les pedres s'unien amb fang, material que es va substituir més endavant per la calç i el ciment. El gruix de les parets acostuma a ser considerable, de trenta o cinquanta centímetres, i el primer metre i mig d'alçada sol ser sempre de pedra.

Quant les característiques arquitectòniques, la façana principal tendeix a orientar-se cap al sud, i sovint es guarneix amb un rellotge de sol. Les masies construïdes amb anterioritat al segle XVI presenten la porta principal a dovellada, i les posteriors són fetes amb llinda. La planta s'acostuma a cobrir amb un entramat de bigues col·locades de forma perpendicular a la façana, cobertes amb teula o bé amb rajoles.

Majoritàriament, el teulat és a dues aigües, en la majoria dels casos perpendiculars a la façana, i sobresurt dels murs per tal de protegir-los de la pluja.

Típicament tenien dos pisos, i la seva distribució interior era variable segons les necessitats de la família que l'ocupava. La més usual reservava el primer pis per les feines pròpies del camp i el segon per ubicar-hi la vivenda. Si la masia disposava d'un tercer pis, s'hi destinava el graner. Els animals podien estar al primer pis o bé tenir un estable independent.

Les masies que formen part del teixit de Sant Feliu es poden dividir en tres grups: les que han estat incorporades al teixit urbà, les situades al vessant del puig d'Olorda i les que s'estenen al voltant de la riera de la Salut. L'origen de la masia de can Canaris se situa al segle XVIII, i s'explica que la va fer construir un senyor de les illes Canàries, d'aquí el nom que va adquirir la propietat.

Des de llavors ha passat a mans de diferents propietaris i ha sofert reformes importants com la documentada el 1879, quan es va guarnir l'accés a la propietat amb dues estàtues que representen ocells canaris i també una palmera.

Bibliografia

- AMADES I GELATS, Joan. Excursió llegendària pel pla de Barcelona. Barcelona: edicions el Mèdol, 2001. 60 p.
- ARXIU COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT. Fons de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat. Llorenç Sans. Cases pairals.
- ARXIU COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT. Sant Feliu de Llobregat. Àrees naturals.
- CABÚS, Albert; CALDÉS, Lina; MARTÍN, Pilar; MORALES, M. Luz; TORRES, Cèlia. Patrimoni del Baix Llobregat. Sant Feliu de Llobregat: Centre de Recursos Pedagògics del Baix Llobregat, 1994. P. 74-78.
- DE CAMPS I ARBOIX, Joaquim; CATALÀ I ROCA, Francesc. Les cases pairals catalanes. Vitoria: Edicions Destino, 1965. 366 p.
- DESCOBRIR CATALUNYA. "Collserola. El secret més ben guardat". Descobrir Catalunya. Núm. 41. (Barcelona, març 2001. P. 56-103.
- ESTEVES, Albert (dir.). Sant Feliu de Llobregat. Guia del patrimoni històric i artístic. Molins de Rei: Centre d'Estudis i Divulgació del Patrimoni (CEDIP), 1997. 47 p.
- FERNÁNDEZ, Jesús; GIL, Juan Luís; MORENO, Rosa; PRATS, Anna (equip L'aladern). "Estudi de Collserola. Parts 1, 2, 3, 4 i 5". Sant Feliu de Llobregat: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 1985. 551 p.
- GUÍAS CATALONIA. Guía Oficial de San Feliu de Llobregat y su partido. Barcelona: guías Catalonia, 1927. P. 5-33.
- PATRONAT METROPOLITÀ DEL PARC DE COLLEROLA. Llibre Guia Parc de Collserola. Barcelona: Patronat Metropolità del Parc de Collserola, 1995. 251 p.
- RETUERTA I JIMÉNEZ, M. Luz; SAMMARTÍ I ROSET, Carme (dir.). Sant Feliu de Llobregat. Identitat i història. Sant Feliu de Llobregat: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 2002. 365 p.
- SANS I FÀBREGAS, Llorenç; GRAS, Mercè. Els carrers de Sant Feliu. Sant Feliu de Llobregat: Patronat Municipal de Cultura de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 1989. P. 87-89.
- SODUPE I ROURE, Miquel (dir.). Parc de Collserola. Pla especial d'ordenació i de protecció del medi natural. Realitzacions 1983-1989. Barcelona: Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (Mancomunitat de municipis) i Patronat Metropolità del Parc de Collserola. 1990. 163 p.

